

POSTANOWIENIE

Dnia 10 lipca 2015 roku

Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie, Wydział III Cywilny w składzie:

Przewodniczący – Sędzia Sądu Rejonowego Anna Szarek

Protokolant – aplikant KSSiP Mateusz Pinkasiewicz

po rozpoznaniu w dniu 10 lipca 2015 roku w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z wniosku F. S.

przy udziale J. S.

o stwierdzenie nabycia spadku

1. stwierdza, że spadek po C. S., córce S. i F., zmarłej w dniu 5 września 2014 roku w S., ostatnio zamieszkałej w S., nabyli na podstawie ustawy:

- mąż F. S. w 1/2 części,

- córka J. S. w 1/2 części;

2. ustala, że koszty postępowania związane ze swym udziałem w sprawie wnioskodawca ponosi we własnym zakresie.

UZASADNIENIE

postanowienia z dnia 10 lipca 2015 roku

F. S. wnioskiem z dnia 14 stycznia 2015 roku wniósł o stwierdzenie nabycia spadku po C. S. zmarłej w dniu 5 września 2014 roku w S. wskazując jako uczestniczkę postępowania J. S..

W dniu 10 marca 2015 roku wnioskodawca przedłożył wierzytelny odpis pełnomocnictwa udzielonego mu przez uczestniczkę obejmującego umocowania do działania w jej imieniu w niniejszej sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

C. S. zmarła w dniu 5 września 2014 roku w S., gdzie ostatnio stale zamieszkiwała przy ul. (...). W chwili śmierci pozostawała ona w związku małżeńskim z F. S.. Spadkodawczyni miała dwoje dzieci: R. S., który zmarł w dniu 7 listopada 1982 roku i nie miał dzieci oraz J. S.. Innych dzieci, w tym pozamałżeńskich, przysposobionych, spadkodawczyni nie miała.

Niesporne a nadto:

- odpis skrócony aktu zgonu C. S. – k. 4,

- odpis skrócony aktu małżeństwa F. S. – k. 3,

- odpis skrócony aktu małżeństwa J. S. – k. 3,

- odpis skrócony aktu zgonu R. S. – k. 21,

- zapewnienie spadkowe wnioskodawcy F. S. – k. 18.

C. S. nie pozostawiła testamentu. Żaden ze spadkobierców nie zawarł z C. S. umowy o zrzeczenie się dziedziczenia po niej. Nie toczyło się inne postępowanie spadkowe po spadkodawczyni, nie sporządzono także aktu poświadczenia dziedziczenia po niej.

F. S. i J. S. nie złożyli oświadczeń spadkowych.

J. S., zamieszkała w N., w dniu 15 grudnia 2014 roku złożyła na piśmie przed notariuszem w N. S. U. oświadczenie, że zrzeka się wszelkich roszczeń o mieszkanie adres: ul. (...) po matce C. S. na korzyść ojca F. S.

Niesporne a nadto:

- zapewnienie spadkowe wnioskodawcy F. S. – k. 18,

- oświadczenie J. S. z dnia 15 grudnia 2014 roku – k. 9.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 926 § 1 k.c. powołanie do spadku może wynikać albo z ustawy albo z testamentu. Z kolei art. 926 § 2 k.c. stanowi, że dziedziczenie ustawowe co do całości spadku następuje wtedy, gdy spadkodawca nie powołał spadkobiercy albo gdy żadna z osób, które powołał nie chce lub nie może być spadkobiercą. C. S. testamentu nie sporządziła, ma zatem miejsce ustawowy porządek dziedziczenia.

Zgodnie z art. 931 § 1 k.c. w pierwszej kolejności powołane są z ustawy do spadku dzieci spadkodawcy oraz jego małżonek; dziedziczą oni w częściach równych. Jednakże część przypadająca małżonkowi nie może być mniejsza niż jedna czwarta całości spadku. Spadkodawczyni w chwili śmierci była zamężna z F. S.. Miała dwoje dzieci: R. S., który zmarł przed nią i nie pozostawił dzieci oraz J. S.. Sąd też F. S. i J. S. powołani są co do całości spadku po zmarłej.

F. S. działając osobiście oraz jako pełnomocnik J. S. zapewnił, że ani on, ani J. S. nie składali oświadczeń spadkowych przed sądem oraz że J. S. zrzekała się jedynie roszczeń do mieszkania na jego rzecz. Istotnie w aktach sprawy znajduje się oświadczenie J. S. z dnia 15 grudnia 2014 roku złożone na piśmie przed notariuszem w N. o zrzeczeniu się wszelkich roszczeń o mieszkanie przy ul. (...) w S. na korzyść F. S.. Podkreślenia wymaga, że obowiązujące przepisy prawa nie przewidują możliwości zrzeczenia się praw do spadku w drodze jednostronnej czynności prawnej dokonanej już po śmierci spadkodawcy, w dodatku na rzecz innej osoby.

Zgodnie z art. 1048 k.c. spadkobierca ustawowy może jedynie przez umowę z przyszłym spadkodawcą zrzec się dziedziczenia po nim. Umowa taka powinna być zawarta w formie aktu notarialnego. Zrzec się dziedziczenia w drodze umowy z art. 1048 k.c. można tylko za życia przyszłego spadkodawcy. W niniejszej sprawie żaden ze spadkobierców ustawowych umowy takiej z C. S. nie zawarł i tym samym nie zrzekł się skutecznie dziedziczenia po niej.

Zgodnie zaś z art. 1012 kc, spadkobierca może bądź przyjąć spadek bez ograniczenia odpowiedzialności za długi (przyjęcie proste), bądź przyjąć spadek z ograniczeniem tej odpowiedzialności (przyjęcie z dobrodziejstwem inwentarza), bądź też spadek odrzucić. Oświadczenie o przyjęciu lub odrzuceniu spadku składa się przed sądem lub przed notariuszem. Można je złożyć ustnie lub na piśmie z podpisem urzędowo poświadczonym (art. 1018 § 3 kc). Brak oświadczenia w terminie 6 miesięcy od dnia, w którym spadkobierca dowiedział się o tytule swego powołania, jest jednoznaczny z prostym przyjęciem spadku, chyba, że spadkobierca jest osobą nie mającą pełnej zdolności do czynności prawnych lub co do której istnieje podstawa do jej całkowitego ubezwłasnowolnienia (art. 1015 § 1 i 2 kc).

Oświadczenie o odrzuceniu spadku dotyczy całego spadku, a nie poszczególnych przedmiotów majątkowych wchodzących w skład masy spadkowej. Dodatkowo składający takie oświadczenie nie jest uprawniony do wskazywania

na rzecz kogo odrzuca spadek, to jest kto w jego miejsce ma dojść do dziedziczenia po odrzuceniu przez niego spadku. Przepis art. 1020 kc stanowi, że spadkobierca, który spadek odrzucił, zostaje wyłączony od dziedziczenia, tak jakby nie dożył otwarcia spadku, a w myśl przepisu art. 931 § 2 kc jeżeli dziecko spadkodawcy nie dożyło otwarcia spadku, udział spadkowy, który by mu przysługiwał, przypada jego dzieciom w częściach równych.

W przedmiotowej sprawie ani wnioskodawca ani uczestniczka nie złożyli przed sądem oświadczenia o odrzuceniu spadku. Złożone przed uczestniczką J. S. poza sądem oświadczenia o zrzeczeniu się praw do wchodzącego w skład spadku mieszkania na rzecz F. S. nie mogło odnieść zamierzonego przez nią skutku. Brak jest bowiem, jak już wyżej wskazano, możliwości zrzeczenia się przez spadkobiercę praw do spadku na rzecz innej osoby. To samo dotyczy zrzeczenia się praw do poszczególnych przedmiotów wchodzących w skład spadku. Podkreślenia przy tym wymaga, że w toku postępowania o stwierdzenie nabycia spadku kognicją sądu nie jest w ogóle objęte ustalanie składu spadku. Wskazać przy tym należy, że w toku postępowania F. S. działający jako pełnomocnik J. S. nie sygnalizował nawet, by J. S. miała wolę złożenia przed sądem oświadczenia o odrzuceniu spadku osobiście lub przez pełnomocnika. Woli zaś J. S. zrzeczenia się prawa do mieszkania na rzecz F. S. nie sposób w niniejszej sprawie uwzględnić. Ewentualne dyspozycje wnioskodawcy i uczestniczki co do przedmiotów wchodzących w skład spadku będą możliwe w toku postępowania o dział spadku.

Mając powyższe na uwadze należało stwierdzić, że mąż spadkodawczyni F. S. oraz jej córka J. S. nabyli spadek po zmarłej C. S. na podstawie ustawy, w częściach równych, tj. w udziałach po 1/2. Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w punkcie 1 postanowienia.

O kosztach postępowania orzeczono w pkt 2 postanowienia na podstawie art. 520 § 1 k.p.c., zgodnie z którym każdy uczestnik ponosi koszty postępowania związane ze swym udziałem w sprawie.